

בתי המשפט

בש"א 2841/03
ת"א 5242/03

בית המשפט המחויז בירושלים

18/12/2003

בפני: כב' השופט יוסף שפירא

- בעניין: 1. רשות אלקטטרוניקה ורכיבים בע"מ
2. רשות מחשבים ותקשורת בע"מ
3. סיروس סקיאן
4. דיליה סקיאן
5. בני קרניאל
6. אליעזר ניסנצוויג
ע"י ב"כ עוז"ד עוז"ד טל בננסון

המקשימים
הנתבעים

נ ג ד

1. מראות אימאג' בע"מ
2. GETLY IMAGES INC - חב' אמריקאית
3. 69 צלמים זרים (אמריקאים)
ע"י עוז"ד פרופ' מיכאל קורניאלי

המשיבים
התובעים

החלטה

נושא ההחלטה הינו טענת חוסר סמכות מקומית בתביעה על הפרת זכויות יוצרים ברשות האינטרנט.

הרקע ל התביעה העיקרית:

התובעת 2 מפעילה אתר אינטרנט בשם www.gettyimages.com אשר בו מוצגות יצירות צילומיות רבות של צלמים, אשר ניתן להורדה (download) תמורת תשלום בתנאים המפורטים באתר. לתובעת 1 זכויות על פי הסדר עם תובעת 2, וליתר התובעים זכויות יוצרים בתמונות שצילמו ואשר לטענתם הופרו ע"י הנתבעים.

הנתבעת מס' 2 הינה חברת העוסקת בין היתר, בبنית אתרי אינטרנט מסחריים עבריים לקוחותיה, בהם היא משלבת צילומים, וכן עוסקת בתחום שירותי עיצוב ומולטימדיה ממוחשבים לחברות מסחריות, כולל מתן שירותי אירוח (hosting) לאתרי אינטרנט קיימים.

טענת התובעים הנתבעים הפרו את זכויות היוצרים של התובעים. באתר הנתבעת www.reut.co.il 2 58 יצירות נוספות נספנות שוכזו אתרים מסחריים שנבנו

בתי המשפט

בש"א 2841/03
ת"א 5242/03

בית המשפט המחויז בירושלים

18/12/2003

בפני: כב' השופט יוסף שפירא

על ידיה. בגין כך הוגשה התביעה נשוא הבקשה ע"ס 2,501,000, לפ בעילות הפרת זכות יוצרים, הפרת הזכות המוסרית, גזל, גניבת עין, עשיית עושר ולא במשפט ופגיעה במוניטין התובעים.

בסעיף 58 לכתב התביעה מצינו הטענות התובעות באשר לסמכות בית משפט זה כדלקמן:

"לבית משפט נכבד זה בירושלים הסמכות העניינית והמקומית לדון בתובענה זו, לאור הסכום הנتابע, מהות התביעה, ולאור מקום ביצוע ההפרות בראשת האינטרנט בכל אתר ואטר (תפוצת האינטרנט לכל משתמש בכל מקום), ראה בש"א 884/02 **לנדאו נ' חסן**, החלטה מיום 1.5.2002 מפי כב' השופט ברקאי, בית המשפט השלום בקריית גת (טרם פורסם) וכן ראה מאמרה של נ. כהן-צוריאל, סמכות השיפוט באינטרנט, **שער משפט**, כרך א', חוברת 2, עמי 227 ו- 6920 לוי נ' פולג, פ"ד מ"ט (2) 731."

ה התביעה הוגשה **בירושלים** והמבקשים עותרים להעברת הדיון לבית המשפט המוסמך **בחיפה**.

טענות המבקשים

בפי עו"ד שי צוקרמן, ב"כ המבקשים שלושה טיעונים:

1. המבקשים כולם תושבי העיר חיפה ושם מנהלים עסקיהם.
2. מקום מושבה של מושבה 1 הוא בתל-אביב, ויתר המשיבים הינם זרים.
3. אין כל זיקה הן למבקשים והן למשיבים לעיר ירושלים.

טענות המשיבים:

עו"ד גלעד קורינאלאדי, בשם המשיבים, מציג מספר(Cl) שלデータ מקומות את הסמכות המקומית:

1. ניתן להגיש תביעה בגין הפרת זכויות יוצרים באינטרנט בכל מקום בארץ.
2. הפרות הנتابעים מבוצעות באתר אינטרנט בישראל לרבות ירושלים.

בתי המשפט

**בש"א/03/2841
ת"א/03/5242**

בית המשפט המחויז בירושלים

18/12/2003

בפני: כב' השופט יוסף שפירא

3. פרסום באינטרנט כמוותו כפרסום בעiton.
4. די בניהול עסקים ע"י שליח או סוכן ע"מ להקנות סמכות מקומית.
5. לביהם"ש המחויז בירושלים סמכות שיורית.
6. חל פיקוח במעמדה של הסמכות המקומית לאור התפתחות בתחום התחבורה בארץ הגוברת על עקרון הבטחת נוחות הצדדים.
7. כתובתה של מшибה 1 הינה במשרד פרקליטה בירושלים ושם המקום לשלוט היפוי כי שנדרש מהzoekים, כמו כן סדרי הדין בעניין זה הולכים בעקבות הדין המהותי.

דיון:

אכן, כפי שנראה להלן, אין עדין בחוק או בתקנות סדר הדין בישראל הסדר פרטני לגבי תביעות בנושאי האינטרנט בהיבט של הסמכות המקומית.

סמכות מקומית:

תקנה 3 לתקנות סדר הדין האזרחי תשמ"ד-1984 (להלן: "התקנות") מסדירה את נושא הגשת תובענה שאינה במרקען, על חלופה:

"(א) תובענה שאינה יכולה במרקען תוגש בבית המשפט שבאזור שיפוטו מצוי אחד מלאה:
(1) מקום מגורי או מקום עסקו של הנאשם.
(2) מקום יצירת ההתחייבות;
(3) המקום שנועד, או שהיה מכוען, לקיום ההתחייבות;
(4) מקום המסירה של הנכס;
(5) מקום המעשה או המindle בשלו תובעים".

אין בתקנה 3 הניל חלופה שעל פניה ניתן להתאים למקרה שבפניו ככפפה לידי. כל חלופה מעוררת שאלות שראוי לhattabד ולבדוק אותן מן הפן העובדתי והמשפטי אחד. למעשה טענתzoekים הינה כי יש לocket בעקבות הכלל מן המשפט הרומי - "ילך התובע אחר הנאשם". החלופות הבאות בחשבון לעניינו הینן: א. זו העוסקת במקום עסקנו של הנאשם

תקנה 3(א)(1) לתקנות המעוררת את השאלה האם הוא מתפשט על כל הארץ? ב. מקום המעשה או המindle בשלו תובעים (תקנה 3(5) לתקנות).

בתי המשפט

בש"א 2841/03
ת"א 5242/03

בית המשפט המחויז בירושלים

18/12/2003

בפני: כב' השופט יוסף שפירא

דיון בחלוקת הרכזונטיות לעניין הסמכות המקומית:

(1) תקנה 3(א)(3) לתקנות

מקום התחייבות. אמן ב מקרה הנדון לא היה הסכם בין הצדדים שיכל להציג על מקום התחייבות לביצועו, שכן לא היה כלל קשר בין הצדדים. אולם הדיבור "התחייבות" הינו "דיבור עמוס מהיבב פרשנות, ואם אך ניתן הדבר, יש להתאים מבחינת סדרי הדין להוראות החוק המהותי" (א. גורן סוגיות בסדר הדין האזרחי, מהדורה שביעית, סיגא 2003, שם בעמ' 24).

המחבר גורן מפנה לרע"א 6920/94 לוי נ' פולג, פ"ד מ"ט (2) 731, עליו סומך ידו גם ע"ד גלעד קוריינאלדי מטעם המשיבים. פשה"ד עוסק בחובה המוטלת על פלוני לשלם פיצויים ודמי שכירות עפ"י חוק החוזים (חלק כללי) תשל"ג-1973 במקום מושבו של הנושא. בכך גם נפסק בתביעה לתשלום אגרת רישום עפ"י פקודת החברות ואגרות הוון, ונקבע כי יש להגישה לבית המשפט בירושלים שם "יושב" רשם החברות (ראו ע"א 54/53, פ"ד ח' 981).

(2) תקנה 3(א)(5) לתקנות

ד"ר י' זוסמן בספרו סדרי הדין האזרחי, מהדורה שביעית 1995 כולל, בדונו בתקנת משנה זו, את מקום הבירור ל התביעה נזיקין, וכן התביעה להחזרת כסף שנגבה שלא כדין ע"י משרד החוץ, במקרה מושבו של משרד ההוצאה לפועל. כמו כן מפנה, בהעתת שלילים, לב"י 253/72, כ"ז(1), 361, שם נקבע כי: "בתביעת נזיקין בעילה של גניבת עין, לפי סעיף 59 לפקודת הנזיקין, מוסמך לדון בית המשפט של המקום בו מוכר הנتبעת את הסchorה" (שם, 77).

בדונו בתקנת משנה זו, אף המחבר, כב' הנשיה א. גורן, בספרו הנ"ל, מפנה במקרה של התביעה בגין גניבת עין, מקרה שבו כפי שציינו לא היה קשר חזוי בין הצדדים. מדובר בתביעה חב' גיון ווקר, המשווקת ויסקי, נגד נתבעת שמכרה ויסקי תוך שימוש בתוויות דומות. מקום עסקיה של נתבעת היה חיפה. ביהם"ש העביר הדיון מירושלים לחיפה, אולם ביום"ש לעורורים הפך החלטה זו וקבע, כי מקום השיפוט הינו ירושלים עפ"י תקנה 3(א)(5). (שם, 24).

בתי המשפט

**בש"א 2841/03
ת"א 5242/03**

בית המשפט המחוזי בירושלים

18/12/2003

בפני: כב' השופט יוסף שפירא

מקום "מושבו" של האינטרנט:

נראה כי טרם הוגבשה חקיקה בישראל בנושא "מקום מושבו" של אתר אינטרנט. לכואורה, ניתן לומר, כי מקומו בכל אתר ואITER. זהו יתרונו הגדול ואולי אף חסרונו, שכן ניתן לטעון בהקשר זה הינה מקום מושבו של בעל האתר הינו במקום בו נמצא השרת (server) המספק לו את שירותיו ומאחסן את המידע. אפשרות זו בוודאי שאינה סבירה באשר לשרת יכולה להיות במקומות נידחים על פני כדור הארץ, ובוודאי שהגשת תביעה שם אינה מעשית לשני הצדדים.

משפט משווה:

המחלוקת ומקרה חשייבותו ונושא הפורום

המחשב שלה באוהיו. דוגמא נוספת הינה בפסקה"ד בעניין :

"זיקה מינימלית" לאוהיו שכן הפצת התוכנות שיצר הנتابע למונוי התובעת עברו דרך נפקק כי ניתן לתבוע בעל אתר במדינת אוהיו חרף שהחזה נערך בטקסס, מפני שהייתה בארה"ב בנושא זה ((ohio) 6th cir, Compuserve V. Patterson, 1996, WL 405356,

"סמכות השיפוט באינטרנט", שערוי משפט כרך א', חוברת 2, 1997. בפסקה"ד הבולט ניתוח הרקע והמצב המשפטי מהיבט זה העשה ע"י הגב' נאווה כהן-צוריאל במאמרה

Zippo Manufacturing Company V. Zippo Dot com, INC. (925, F. supp. 1126, 1123-24 (W.D.Pa. 199).

בּוֹ הָוַעֲלָתָה גַם הַאֲפִשְׁרוֹת:

"כאשר הנתבע, אורה זר, מנהל אתר אינטראקטיבי, דרכו יכול משתמש להחליף מיידע, במקרה כאלה הפעלת סמכות השיפוט תוכרע על ידי בחינת הגורם האינטראקטיבי והאופי המשחררי של החלפת המידע" (כהן-צורייאל, שם 232).

בתי המשפט

**בש"א 2841/03
ת"א 5242/03**

בית המשפט המחויז בירושלים

18/12/2003

בפני: כב' השופט יוסף שפירא

הkowski הוא, אפוא, מובן ויכול להביאנו למחוזות רחוקים. כך למשל כוורת מאמרו של Jason S. Feinstein :

Internet Jurisdiction: Beware As To where you may be sued הינה סוקר את ההחלטה בארה"ב בתחום זה, לרבות פשה"ד שציינו לעיל, שאינה איחודית לגמרי והפועל היוצא ממאמרו הוא :

"In the final analysis, a foreign defendant's operation of a web site is only one factor in determining whether the defendant has continuous and systematic contacts with the forum state. Web site operators must give careful consideration, however, to the interactive nature of their web sites and the possibility of being compelled to defend lawsuits in foreign states"

מטבע הדברים, בארה"ב המצביעים שנוצרים בתחום זה מביאים לפסיקה מרובה בהיבטים שונים והספרות המשפטית הינה ענפה. די אם אזכיר את המאמר :

Personal Jurisdiction on the Internet / A survey of the Cases מהאת המחבר : David G. Post / Cyber Law Institute בעניין Zippo הנ"ל והנוגע למכרה שלפנינו :

"The internet object of these transactions has been the downloading of the electronic messages that from the basis of this suit in Pennsylvania"

(ראא : D.L. Burk Jurisdiction is a (www.Cli.org / Jurisdiction cases) ראה : (www.student.Virginia.edu : המצוי באתר world without Borders (1995)

גם במדינות אחרות לרבות אוסטרליה (ראא פשה"ד הידוע Joseph Gutnick V.Dow Jones (ראא : www.OJN.org) וכן בצרפת מתחבטים בסוגיות אלה, "המנצחות תפיסות

בתי המשפט

**בש"א 2841/03
ת"א 5242/03**

בית המשפט המחויז בירושלים

18/12/2003

בפני: כב' השופט יוסף שפירא

משפטיות בנות מאות ואלפי שנים, שלפיהן סמכות השיפוט של המדינה נוצרת בגבולה הטריטוריאלי" כדורי עורך הדין חיים רבייה המביא דוגמאות לכך (ראה: www.law.co.il).

מן הכלל אל הפרט

המדובר במשיבה אשר בונה אתרי אינטרנט לקהלותיה. בתביעה שמונחת לפניו, נטען ע"י התובעים, כי נעשו הפרות רבות של זכויות היוצרים שלהם. בכתב התביעה צורף נספח ה', שכונה ע"י התובעים בשם "ספר הפרות", והמכיל תМОנות שמופיעות באתר טובעת 1 לצד התמונות המפרות.

מתמונות אלה עולה, כי "קבוצת רעות" הקימה אתרים עבור עסקים שונים במקום שונים בארץ, כגון קיבוץ מרחביה, קלסיגן, דוד בועז, הרקיע, ראש הנקרה, וכן בונז'יר. כן נאמר בכתב התביעה, כי בכל אחד מארגוני האינטרנט שנבנו ע"י "רעות", ישנה קישורית (hyper-link) לאתר האינטרנט של הנتابעים. כך גם עולה מספר קישורים ל התביעה שהם תשובות של בעלי כמה מהארגוני שנבנו ע"י הנتابעים, הטוענים שלא ידעו מאין לקהלות התמונות שאוות שיבצה חברת רעות באתריהם.

אין מחלוקת בין הצדדים, כי לרשות "בונז'יר" גם סניף בשם "בונז'יר הגבעה" בירושלים (נספח ג' לתשובה התובעים לבקשה), וכן סניף נוסף ברח' ש"י עגנון 20 בירושלים (סעיף 8 לתשובה).

כן טוענים המשיבים: "כי די בניהול עסקים על ידי שליח או סוכן על מנת להקנות סמכות מקומית (ראה ר"ע 501/84 **הسنة נ' רוטבן**, פ"ד לט(1), 26)".

יותר מכך, הנטיחה כיום הינה שלא להעביר תובענות לבית משפט במחויז אחר, או לבית משפט שווה דרגה בתחום אותו מחויז, בנימק של 'מירב הזיקות' או 'מאזן נוחות' הצדדים. עמד על כך המשנה לנשיא כב' השופט ש. **לוין** בבש"א 1307/00, תק-על 585(1) 2000 בקובעו:

בתי המשפט

בש"א 2841/03
ת"א 5242/03

בית המשפט המחויז בירושלים

18/12/2003

בפני: כב' השופט יוסף שפירא

"המරחיק בין תל אביב לchiefa איןנו רב, ובנסיבות רגילות אין שיקולי נוחיות כלליים יפים להוציא עניין מוגדר הסמכות המקומית שיוחדה לו לפि אחת מהחלופות המנויות בתקנה 3 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.".

כב' השופט לוי מוסיף כי איןנו מוצא פסול בכך שתביעה מוגשת במחויז פחותה עמוס במשפטים מאשר משנהו:

"בנסיבות אלו אין גם לבוא בטרוניה על המשיב אם בחר להגיש את התובענה דזוקא בבית המשפט המחויז בחיפה, שלפי הרכתו (השנויות בחלוקת) היא תבהיר שם יותר מהר מאשר בבית המשפט המחויז בתל אביב יפו."

(כן ראו סטיבן גולדשטיין וערן טואסיג / הפחתה במעמד שאלת הסמכות בבתי המשפט הכלליים, עלי משפט כרך ג' חוברת 1, 279).

לדוחית בקשה של נתבע זר לסלק תביעה בעילה של חוסר סמכות בינלאומי או בטענת 'פורום בלתי נאות' (תקנה 500 לתקנות), וההפקחה שחללה בעקבות הקידמה הטכנולוגית ראו גם רע"א 2705/97 הגבש א. סיינி (1989) בע"מ נ' co The Lockformer co ורוזנטלר בע"מ, פ"ד נב(1) 109 ; רע"א 2903/96 אליהו מסיקה נ' פרופ' ויינקו דולנס, פ"ד נב(1) 817 ; רע"א 9141/00 Franz Lang ואח' נ' ירון מרכס ואח' פ"ד נו(1) 118, ודנ"א 7059/01 - 7059/01 באותו עניין).

היטיב לסכם את המגמה כב' השופט א' ריבלין ברע"א 188/02 מפעל הפיס נ' אלי כהן תק-על, סד 532 (ניתן ביום 2.6.03) :

"בניגוד לסמכות העניינית, אין הסמכות המקומית נתפסת כמצויה בלביה של סמכות השפיטה. על כן הותר לבעל הדין להגיע להסכמה באשר לה והסכמה זו מKENה סמכות מקומית לבית משפט הנדר סמכות כזו. היחס השונה אל שתי הסמכויות הוא פועל יוצא של התכליית השונה שביסודותן. הסמכות העניינית נתפסת כסמכות מרכזיות בשל הנחת קיומו של קשר בין מיוםנות השופטים בערכאה מסוימות והקשרתם לבין סמכותה העניינית של אותה ערכאה. לא כך בכל הנוגע לסמוכות המקומית.

בתי המשפט

בש"א 2841/03
ת"א 5242/03

בית המשפט המחויז בירושלים

18/12/2003

בפני: כב' השופט יוסף שפירא

הכללים בעניין סמכות זו האחורה נועדו לשרת שתי מטרות: ניתוב תיקים בין בתי המשפט השונים למניעת עומס יתר על בית משפט זה או אחר, וקיום נוחות הדיון. המטרה הראשונה חשובה פחות לעניינו, שכן אין היא קשורה בקיום עניינים של הצדדים, כי אם בקיום אינטראקצייתם של המערכת עצמה. אומר לפיכך רק כי ספק בלבד עד כמה אכן מועלים כללי הסמכות המקומית להגשת המטרה של חלוקה יעילה של התיקים בין בתי המשפט. יתרו כי כוחות השוק עצם יכולים להגשים תכלית זו טוב יותר.

המטרה הרלוונטית לעניינו, היא כאמור קיום נוחות הדיון. ההנחה היא כי עדיף לקיים את הדיון בבית המשפט שלו היקאות הגיאוגרפיות הרבות ביותר לסכוך נשוא התביעה, שכן אז יוכל על הבאת העדים והראיות בפני בית המשפט, ותקודם נוחות הצדדים בניהול הדיון. ואכן, מקובלת העמדה לפיה הסמכות המקומית נקבעה בתקנות כדי לשרת את נוחיות הנتابע, שלא ייאלץ להתדיין הרחק ממקוםמושבו (ושאר המוקומות שיש להם נגיעה בעניין) (י' זוסמן סדר הדין האזרחי (בעריכת שי לוי, מהדורה שביעית, 1995) 78).

כיוון, רבים המפקקים בעצם תועלתה של הסמכות המקומית ככלי לקיום הנוחיות. מדינת ישראל היא מדינה קטנה בשטחה. המרחקים הקיצרים בין הערים השונות המדינה, יהיו אלו אף המרחקות ביותר זו מזו, אינם גדולים. בהתחשב בכך התחבורה הזמין לאדם בעידן בו אנו חיים, קשה לקבל את ההנחה קיימים קיומם הדיון בבית משפט המצוי במחויז מסוים, ולא אחר, חיווני להבטחת נוחות הצדדים. לפיכך, נדמה לעיתים כי הבעיות המושקעות בהתקדיינות בנושאי הסמכות המקומית ובהעברתו של תיק מטיפולו של בית משפט שהחל לדzon בו אל משנהו שבמחויז שיפוט אחר, נעדרות הצדקה מהותית. כזו היא דעתו של הד"ר שי לוי, הרואה בטיעונים בדבר הסמכות המקומית את 'אחד הדוגמאות הבולטות למקרים שבהם עשוי להתבצע לשווה זמן שיפוטי יקרי' (שי לוי מהות הפרוצדור האזרחי – מבוא ועקרונות יסוד (תשנ"ט) 96).

הפichות שחיל במעמד הסמכות המקומית, ככלי לקיום נוחותו של המתדיין, מצא ביטוי גם בפסקתו של בית משפט זה. המשנה לנשיה, שי לוי, אף קבע מפורשות כי:

'במדינה קטנה כמדיננו ממילא אין לייחס משמעות מופרزة לשאלת אם טובענה פלונית מוגשת בתחום סמכותו המקומית של בית משפט זה או אחר' (רע"א 6290/94 יair loyi ni צבי פולג ואח', פ"ד מט(2) 731, 734).

בהתאם לקביעתו זו, הגmis המשנה לנשיה באותו מקרה את דרישות כללי הסמכות המקומית, הגישה שכזו נועשתה גם בהקשרים אחרים בהם נדרש פרשנות לכללים אלה (ראו למשל: ע"א 775/75 נתן צרקלבץ ni נזאם עבר אלרחים אלנבליסי, פ"ד ל(3) 102, בר"ע 501/84 "הסנה" חברה ישראלית לביטוח נ' רוטבן, פ"ד לט(1) 26). "(ההדגשות אין במקור - י.ש.).

בתי המשפט

בש"א 2841/03
ת"א 5242/03

בית המשפט המחויז בירושלים

18/12/2003

בפני: כב' השופט יוסף שפירא

נשׁוב, איפוא, לשאלת האם ניתן לטעון בנסיבות הטבעה שבפנינו בכל מקום שבו נעשה השימוש המפורע?

בבש"א 884/02 (שלום קריית גת) (1/5/02) התעוררה שאלה דומה. מדובר היה בתביעה בגין לשון הרע שפורסמה בעיתון ידיעות אחרונות ובאתר אינטרנט הקשורים אליו. כב' השופט ר. ברקאי דחפה הבקשה למחיקת הטבעה על הסוף שהוגשה בטענה שבית המשפט נעדר סמכות מקומית. נטען שם, כי הויל והעיתון מופץ גם באזורי הדרום הרווחהו מקום המעשה או המחדל המקנה את הסמכות גם לאזורי הדרום, בקבועה:

"א. אשר לעצם הפריטם בעיתון – אין מחלוקת כי מרכז עסקיו של עיתון ידיעות אחרונות הינו במרכז הארץ, לא כל שכן הדפסתו ופרסומו. אלא, שעיתון ידיעות אחרונות מופץ ומפורסם בכל רחבי ישראל ואף מחויז לגבות ישראל בכל מחוזות הארץ ובין השאר גם לבתי ועל כן אין חולק כי קיימת בבית המשפט בקריות-גוט סמכות עניינית ומקומית לדון בתביעה מכח האמור בתקנה 3 (א) (5) לתקנות (להלן: "התקנות") שהיא 'מקום המעשה או שבשלו טובעים' (לענין זה ראה ת.א. 10720/96 חנה קים נ' אייל ארד, בש"א 5997/96).

ב. לגבי הפריטם באינטרנט הדין הישראלי אינו מספק תשובה ברורה לשאלת מהי סמכות השיפוט המקומית של פריטם ממשיכן שנעשה באמצעות האינטרנט.

למרות זאת, ניתן להשлик על כך שהפריטם באינטרנט כמוו כפריטם בעיתון. התפוצה באינטרנט מגיעה לכל רחבי הארץ ואף מעבר לגבולות מדינת ישראל והפריטם יכול להגיע לכל משתמש באינטרנט.

לכן, גם אם משרדardi האתר האינטרנט או מרכזי המחשבים המרכזיים את מעבר התקורת ממוקמים במרכז הארץ, הרי שהפריטם באתרים מגיע לכל משתמש בארץ, ובודאי, בין השאר, גם לתושבי מחוז הדרום.

לפיכך, סבורתני כי בית משפט זה היושב במחוז הדרום{sמכות לדון במקרה של פריטם לשון הרע באינטרנט מכוח תקנה 3(א)(5) לתקנות (להלן: "התקנות") שהוא 'מקום המעשה או המחדל שבשלו טובעים'.

יש להזכיר, איפוא, לשאלת האם פרסום התמונות המפורות באתרים שנבנו ע"י הנتابעים ובtems אתר של עסק הפעיל בירושלים יכול להיכנס בגדירה של תקנה 3(א)(5) לתקנות?

התשובה, לטעמי, הינה חיובית ואולם גם אם אין אלו פנוי הדברים הרי שיש לפרש התקנות בהתאם למצבים חדשים بحيינו, ויש לפסוק כך גם ללא צורך בחקיקה נוספת.

בתי המשפט

**בש"א 2841/03
ת"א 5242/03**

בית המשפט המחויז בירושלים

18/12/2003

בפני: כב' השופט יוסף שפירא

כב' הנשיא א' ברק רואה במתן פירוש חדש להוראת חוק את תפקידו הLEGAL של בית המשפט. בדונו בפרשנות לתקנה 29 לתקנות סדר הדין, מוסיף כב' הנשיא :

"... בכך הוא מוגשים את אחד מתחומי העיקריים במשפט הדמוקרטי שענינו גישור על הפער בין המשפט לבין החיים. המקרה שלפנינו הוא דוגמא פשוטה למצבים רבים בהם ישן איןנו מתאים עוד למציאות החדשנית, ויש ליתן לו מובן חדש כדי להתמודד עם הנסיבות החדשניות".
(רע"א 00 3126/00 מדינת ישראל נ' א.ש.ת. ניהול פרויקטים וכח אדם בע"מ) (יצוין כי תלוי ועומד דין נוסף בנדון).

גם בפסקה האמריקאית עושים את האנלוגיה בין החוק הקיים לבין השימוש בכלים שנוצרים עם התפתחויות טכנולוגיות חדשות כגון האינטרנט, וכך שעה ממאמרו של :

Jeffrey Barlow /The Continuing Evolution of Internet Jurisdiction Law

"The law of jurisdiction as it applies to the Internet continues to internet becomes increasingly prevalent evolve as the in everyday life. It appears from these recent cases that there is yet to be a set standard for practitioners and the courts to follow. Until that time comes, the courts will continue to analogize jurisdictional principles that apply to transactions by mail and the telephone"

התוצאה

אני מחייב, איפוא, לדחות את התביעה להעביר את הדיון לביהם"ש המחויז בחיפה וקובע שהתביעה הנדונה אינה בוגדרה של תקנה 3(א)(5) לתקנות.

הצדדים ויתרו על שימוש ההחלטה והיא תשלח אליהם בפסק.

בנסיבות העניין איני עושה צו להוצאות.

ניתנה היום י"ט בכסלו תשס"ד (14 בדצמבר 2003) בהעדך הצדדים.

בתי המשפט

**בש"א 2841/03
ת"א 5242/03**

בית המשפט המחוזי בירושלים

18/12/2003

בפני: כב' השופט יוסף שפירא

יוסף שפירא, שופט